



СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0287
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5357

PIK LXXX Ч. 62. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 4-го КВІТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, APRIL 4, 1973 No. 62. VOL. LXXX.

Заповідають численну участь у похороні д-ра Дмитра Донцова

Нью-Йорк. — Вістка про смерть видатного українського політичного мислителя, націоналістичного ідеолога д-ра Дмитра Донцова 30 березня 1973 року потрясла українське громадянство в усвідомленні великої втрати, якої зазнала вся українська спільнота. Похорон блискучих останків д-ра Дмитра Донцова відбудеться 4 квітня о год. 10 ранку на українському православному цвинтарі у Св.т. Вавид Бруку. Як інформують упорядники похорону, до Св.т. Вавид Бруку на той день прибудуть офіційні делегати різних організацій та установ, щоб віддати останню пошану великому Покійникові. Згідно з останньою волею бл. п. д-ра Дмитра Донцова над могилою не буде жадних промов, а ввесь похоронний обряд має відбуватися у якнайшкращій формі. Після похорону в приміщенні місцевої української православної парафії відбудеться поминки.



св. п. д-р Дмитро Донцов

Зі смертю бл. п. д-ра Дмитра Донцова зазнала великої втрати українська публіцистика і вся українська преса. Втрата зазнала також "Свобода", співробітник якої д-р Дмитро Донцов був у 20-х і 30-х роках. На сторінках "Свободи" д-р Д.

НІКСОН НАРАДЖУЄТЬСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ

Сан Клементе. — Президент Ніксон зустрів у понеділок 2 квітня у своєму "західному Білому Домі" в Сан Клементе в Каліфорнії президента Південного В'єтнаму з почесними, що їх згідно з протоколом віддається головам чужих держав: з Вашингтону спроваджено спеціально для цієї нагоди військову музику і почесну корту, з гармати віддано 21 стріл та леванду, на якій привезли гелікоптер з південно-в'єтнамським президентом Нгуєном Ван Тіє з Лос-Анджелесу, удекоровано американськими й південно-в'єтнамськими прапорами. Обидва президенти віддали першу свою нараду впродовж півтори години, причому по американському боці був з президентом Ніксоном його найближчий до радник і співробітник Генрі Кіссінджер, а по в'єтнамському боці крім Нгуєна Ван Тіє — його дорадник Нгуєн Фу Дюк. Водночас з'явився секретар Вільям Роджерс нараджувався з південно-в'єтнамським міністром Тран Ван Лямом. Згідно з заявою секретаря Білого Дому Рональдом Зіглером — нарада обох президентів проходила в атмосфері приязні і сердечності. Розмова стосувалася таких проблем, як майбутня американська військова й економічна допомога Америкі для Південного В'єтнаму, загроза для миру у В'єтнамі з боку північнов'єтнамської інфляції та ситуація в Камбоджі. Збереження перемир'я і миру у В'єтнамі загострило в останній хвилині ситуація у зв'язку з облогою комуністичними військами малої місцевості Тонг Ле Чан за 50 миль на північ від Сайгону: Південний В'єтнам проголосив, що коли комуністи не припинять тієї облоги або бодай не виможуть евакуації ранених оборонців тієї місцевості, то вони не братимуть участі у двочленній Військовій Комісії. Після того, як Америка і Північний В'єтнам відклали своїх представників з пераївної 4-членної Комісії, членами такої Комісії для зберігання перемир'я залишилися тільки Південний В'єтнам і В'єтконг. За найпершими коментарями — президент Р. Ніксон не зобов'язується до такої допомоги Південному В'єтнаму, яка могла б втягнути Америку у нову велику війну. Президент Ніксон з дружиною віддали для Нгуєна Ван Тіє і його дружини подарунковий обід. На вівторок 3 квітня заповіджено продовження наради. Наступних три дні південно-в'єтнамські гості переведуть у Вашингтон.

Сенатор Павло Юзик з сенатською комісією відвідав західню Європу

Брюссель. — 10-членна комісія канадського Сенату під проводом сенатора Джона Айрда відвідала в дні від 19 до 23 березня столицю Європейського Спільного Ринку Брюссель, де мала зустрічі з членами Комісії Європейського Спільного Ринку, Радою Міністрів, постійними представниками окремих західних європейських держав у Комісії, а також з видатними економістами та фінансовими колами Західної Європи. Мета цієї поїздки було з'ясувати можливість безпосередніх торговельних і фінансових зв'язків Канади з Європейським Спільним Ринком. Члени Комісії канадського Сенату мали розмови з сером Христопором Сомсом (Велика Британія), Карлом Скарасці-Мугноцці (Італія), Максом Когістамом (Університетський студент), Едмундом Велленстейном (генеральним директором зовнішньої торгівлі), віконтом Е. Давіньо (Бельгія) та Джимом Рей, кол. президентом Комісії. До складу канадської комісії входив сенатор Павло Юзик, який, як відомо, активно цікавиться подіями у країнах Західної Європи.

Московський режим в Україні поширює і посилює розгром української культури

Київ. — Проводжувані московським режимом в Україні з допомогою арештів, судів, репресій і цькування розгром літератури й мистецтва поширено останнім часом також і на різні ділянки науки й культури, в тому числі такі, як археологія, філософія, музика й хорове мистецтво, охорона пам'яток історії й культури й навіть на нафтопереробну й нафтохімічну промисловість. Про замах і розміри цього розгрому говорили на зборах активу Київської обласної міської партійних організацій, що відбулися 16 березня ц.р., перший секретар Київського обкому КПУ В. Цибулько та секретар ЦК КПУ Володимир Шербицький, про що писали київські газети у своїх повідомленнях 17 березня ц.р. Перший із них, стверджуючи наявність "проявів волюнтаризму, проявів буржуазної націоналістичної ідеології", в Шербицький підкреслював встановлену Л. Брежнєвим під час "урочистого засідання", влаштованого в грудні минулого року у Москві з приводу 50-річчя (Закінчення на стор. 4-й)

Підготовляється відзначення сторіччя з дня народження гетьмана Павла Скоропадського

Нью-Йорк (Н.С.). — У середу 21-го березня ц.р. відбулася тут нарада Ініціативного Комітету для відзначення 55-ї річниці відновлення Української Гетьманської Держави і 100-річчя з дня народження Гетьмана Павла Скоропадського. Нараду відкрив о. Володимир Василевський, голова 8-го Відділу Української Гетьманської Організації в Нью-Йорку, і передав голодування народної інж. Юр'ї Гонтчаренковій, заступниці голови Товариства Української Консервативної Молоді ім. Вячеслава Липинського. Крім названих учасників в нараді Ініціативного Комітету взяли участь представники інших українських організацій. Намічений план діяльності передбачає для цієї відзначувачки 100-річчя Ювілейного Року з дня народження Гетьмана Павла Скоропадського.

Сенатор Москін обвинувачує през. Ніксона в „одноособовому правлінні“

Вашингтон. — Відповідаючи від імені демократичної більшості в Конгресі на промову президента Ніксона з 29 березня, сенатор Едмунд Москін, один з демократичних кандидатів у виборах 1972 року, заявив, що Конгрес буде твердо протиставитися намагаюся президенту Ніксону встановити своєрідне „одноособове правління“ в ЗСА. За словами сен. Москін, президент Ніксон систематично надживався президентської влади на різних відтинках американської державної життя, в тому на полі економіки, бю-

Західна Німеччина запевняє про свою вірність союзам з ЗСА

Бонн. — Соціалістичний й уряд Західної Німеччини виступає за гарантування захисту з боку лідера християнсько-демократичної опозиції Райнера Барзеля, наче б уряд Віллі Брандта у своїй промові політиці посилював союз Німеччини з Заходом та сприяв зростові антиамериканських настроїв в західно-німецькому суспільстві. Райнер Барзель закінчує в минулому тижні урядові Віллі Брандта, що той уряд наражує на загрозу свободи й безпеки Західної Німеччини, потуркуючи тенденціям до нестримності, сприяючи антиамериканським настроям та ставлячи вороже супроти антикомуністичних проявів. Державний секретар Рудігер фон Вехмар відчитав декларацію канцлера Брандта, в якій стверджується, що „Західна Німеччина виконає свої зобов'язання супроти Північно-атлантичного Союзу (НАТО)“. Членство у тому Союзі і зберігання союзних військ на території Західної Німеччини створює умовини, потрібні для безпеки і відпущує ситуацію в Європі. Віллі Брандт заявив рішення за втримання у Західній Німеччині у дотеперішній висоті американських військ. Названий його речник заперечує, наче б урядові кола були в будь-якій мірі причетними до протиамериканських настроїв в Німеччині.

НТШ і УВАН у Канаді уконститували Президію Наукової Ради

Торонто. На спільних засіданнях Президії Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка та Української Вільної Академії Наук у Канаді, що відбулися тут 25-го березня і раніше, 21-го березня, у Вінніпегу, рішення уконститувати спільно Президію Української Наукової Ради в Канаді. Президію цієї Ради уконституовано в такому складі: президент — проф. інж. Михайло Тарнавський, президент УВАН у Канаді; заступник президента — д-р Богдан

Американці скинули 11000 мін у водах Північного В'єтнаму

Вашингтон. — Адмірал Джером Кінг із Пентагону повідомив на пресовій конференції, що американські збройні сили скинули у водах Північного В'єтнаму, найбільше біля Гайфонгу та в Червоній річці, 11 000 мін затяжної дії, які можна активізувати на віддалі. Тепер, після формального закінчення війни, збройні сили ЗСА дають частину мін вилучити або знешкодити. Однак, вилучити велику більшість тих „длужних смертей“ будуть за договором самі північні в'єтнамці, для чого американські військові з морських сил дають відповідні інструкції північним в'єтнамцям. Частину мін вилучили американська флотія. Адмірал Дж. Кінг повідомив, що немає даних, щоб на тих минах з'явився якийсь корабель у морі, але є припущення, що були пошкоджені або й потонули кілька кораблів, які стояли в порту Гайфонг та на Червоній річці й ін. річках у Північному В'єтнамі. Адмірал не захотів відповідати на запитання одного з журналістів, чи дезактивована міна може все таки вибухнути, якщо на неї зачепиться корабель. Він сказав лише, що помічені міни у воді будуть помічені й позначені прапорами, які після дезактивації не вдасться витягти з води.

„Голос Америки“ інформує про „жертву крови“ української молоді та студентів

Нью-Йорк. — Про акцію української молоді та студентів в обороні переслідуваних українських діячів та пожегнення крові для потребуючих в Американському Червоному Хресті 31 березня повідомив також „Голос Америки“ у репортажі Володимира Сохана. У репортажі запис, зроблений на місці демонстрації в Нью-Йорку, з'ясовано докладно причини демонстрації, яка проходила під гаслом: „жертуйте кров, щоб зродилося нове життя — життя для наших братів і сестер в Україні“. До репортажу було додане інтерв'ю кореспондента „Голосу Америки“ В. Сохана з пані Христину Кульчицькою, членом Президії УКА та координатором Конференції українських Молодечих та Студентських Організацій при УКА. В інтерв'ю п-ї Кульчицька поінформувала про працю молодечих українських організацій в ЗСА, про Конференцію цих організацій, а точніше розповіла про останню акцію в обороні переслідуваних українських діячів в Україні.

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНС БОФФАЛО, РОЧЕСТЕРУ І БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ ВІДБУЛИ РІЧНІ ЗБОРИ

Джерсі Сіті. — Минулої п'ятниці, суботи і неділі, 30 і 31 березня та 1-го квітня, відбулися річні загальні збори Окружних Комітетів Відділів Українського Народного Союзу (В'єтнам) і Рочестеру Нью-Йоркського стейту та Басейну твердого вугілля в Пенсильванії, звітуючи про пророблену працю, плануючи її на майбутнє та обираючи провід на цей рік, в якому „Свобода“ офіційний орган УНС, відзначає своє 80-річчя.

Піаністка Юліяна Осінчук дебютувала в Нью-Йорку

Нью-Йорк (Н.П.). — Минулої неділі, 1-го квітня, тут у великій залі Українського Народного Дому відбувся дебют молодішої піаністки Юліяни Осінчук, яка хоч і є студенткою славної музичної школи Джуліярд в Нью-Йорку, вия

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-88 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Подписка: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ 65¢ міс. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" застосовуються на "Свободу".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Творець епохи

В історії всіх народів записані імена великих індивідуальностей, що своєю думкою, своїм словом і ділом в одній чи другій галузі життя народу створювали перелом, започатковували новий напрям і новий розвиток. До таких епохальних постатей в історії українського народу належить, без сумніву, д-р Дмитро Донцов, ідеолог українського націоналізму.

На кінець української історії виступив д-р Дмитро Донцов вже в першому десятиріччі нашого століття саме в той час, як починалися в світі глибокі потрясіння, що в половині другого десятиріччя вибухнули вулканом Першої світової війни. Але його рідна земля і справді епохальна роль припадає на той час, коли переможець насильством чужої зброї українська нація потребувала свого месії, який в темряві прогнань Визвольних Змагань засвітив би іскру нової надії і вказав шлях, як здобути втрачене.

І це чинив д-р Дмитро Донцов своїм блискучим аналітичним розумом, своїм енциклопедичним знанням, своєю послідовністю та всіма тими прикметами, що характеризують людей епохи. А втім, дані про життя і творчість д-ра Дмитра Донцова та оцінку його ролі знайдуть читачі на іншому місці в цьому числі. Очевидно, що Донцов, як і кожна людина епохи, мав своїх відданих послідовників, як і завзятих противників. Але поза найбільшими вельями нашої духовності, як Тарас Шевченко, Іван Франко і Леся Українка, навряд чи друга людина в новітній історії України мала такий великий і рідний вплив на розвиток української думки та на кристалізацію українських ідеалів, як їх мав Дмитро Донцов. До речі, д-р Дмитро Донцов протягом дванадцяти років між двома світовими війнами був постійним кореспондентом "Свободи".

Життя і творчість д-ра Дмитра Донцова та його епохальна роль в українському розвитку будуть завжди вдалі предметом дослідів і студій. Бо хоча д-р Донцов вже немає між живими, його епоха аж ніяк разом з ним не кінчається, і вона в більшій чи меншій мірі завжди матиме свій вплив на українське буття і українські змагання. Тим то і його ім'я назавжди записане в українській історії.

Ніксон і Тіс

Коли минулої неділі відлітав з летища біля Сайгону південнов'єтнамський президент Нгуєн Ван Тіс, він заявив, що летить, щоб подякувати американському Урядові і народам за всі ті жертви, що їх вони принесли в обороні волі Південного В'єтнаму. Він, очевидно, не гадав, що летить, щоб подякувати також за зброєння його, Нгуєна Ван Тіса, при владі. Бо коли б не підтримання його президентом Ніксоном всупереч усьому натискові з боку комуністів, як і численних американських політичних кіл, той південнов'єтнамський генерал-президент давно поділив би був долю своїх попередників, які правили у тій країні від часу її державного усамостійнення в 1954 році.

Проти Нгуєна Ван Тіса сплисли закиди, що він — диктатор, що в'язить і висилає на заслання своїх політичних противників, зокрема антикомуністів, що потурєє хабарництво в державному апараті і протегує провинційних губернаторів-генералів, які збагачуються громадським добром, і що він, тріаючишис конвульсійно владі, продовжує війну. Це правда, що комуністична сторона десятиразів заявляла, що з Нгуєном Ваном Тісом не буде переговорів і його відхід — це одна з головних передумов замирення. Президент Ніксон не пішов на ту поступку. Він уважав, що не може піддатися такому комуністичному шантажеві і відмовити підтримки президенту Ван Тісу, який при всіх хибках має ту прикмету, що є фанатичним ворогом комунізму і вміє твердо рукою зберігати в краю свій-такій лад. Невгнута постава Ніксона перемогла впертість Північного В'єтнаму і В'єтконгу. У засекречених переговорах з Генрі Кіссінджером вони відмовились від вимоги — усунути Тіса — і погодилися визнати його, як свого контрагента.

Але перемир'я покищо не діє, як повинно би діяти, ані мру у В'єтнамі не буде, якщо ЗСА залишать надалі напризволяще Південний В'єтнам. Америці не вільно висилати туди війська, але вільно допомагати зброєю і грошми. Проте, можна здогадуватися, що в нарадах Ніксона і Тіса Ніксон домагається від Тіса, щоб той старався менше перешкоджати комуністам, як радше старався діяти з ними дійсно до такого, "модусу візенті", щоб зберегти мир у В'єтнамі і Південній Азії. Політика "в'єтнамізації" війни випадалася. Покищо врятовано волю Південного В'єтнаму і врятовано режим президента Тіса. Але що принесе завтрашній день?

М. Сосновський

ДМИТРО ДОНЦОВ

(1883-1973)

Д-ра Дмитра Донцова, одя якого за найвідоміших українських політичних мислителів і публіцистів, націоналістичного ідеолога, який відіграв на шляху розвитку української політичної думки XX ст. провідну роль, 30 березня не стало в живих. Від 1905 року до останніх днів свого творчого життя Дмитро Донцов не покидав пера, з-під якого вийшли десятки творів та сотні статей. Не було проблеми в українському політичному, громадському й культурному житті, до якої він не займав би становища, але завжди провідного ідею всієї його творчості був український націоналізм, справа української державності, чи, як він це часто любив підкреслювати, "власновладства нації". Цим ідеєю націоналістичного інтересу та влади на своїй землі підпорядковане була вся творчість і вся діяльність Донцова, ці ідеї перероблювали його творчу мету, зумовлювали його відомий "суб'єктивізм" в оцінці подій, фактів, цілої ситуації на Україні і в світі.

Політична діяльність Дмитра Донцова, його творчість і весь життєвий шлях не завжди колоритні, вони не завжди енергійні, фанатичної енергії, фанатичної енергії і глибокого переконання у своїй (гільки своєї!) правильності і навіть непомильності. Ці прикмети, без сумніву, поставили Донцова в центрі подій на шляху українського національного відродження: й розвитку української політичної думки 20-х і 30-х років.

Можна по-різному оцінювати роль політичних мислителів у житті нації, але не можна не погодитися з тим, що політичні мислителі можуть, як сказав сучасний американський політичний теоретик Гарольд Ласвелл, закласти "на пролом" у вирішальних історичних процесах. Ідеться тут про те, що Донцов визначив як "створення дороговказів", а це на практиці виявляється у розкритті тенденцій та визволенні енергії, яка нуртує під поверхню національного життя і чекає на когось, хто б її звільнив і належно використав. Так розумів свою роль Донцов, пишучи у своєму найважливішому творі "Націоналізм", що він ставить собі за завдання "вплинути на формування української нації і цю національну ідеологію". Донцов був певний, що це він може зробити і, як показала дійсність 20-х і 30-х років, це зробив. Тому також не було порожньою фразою його твердження, що "хто сумнівається в можливості такого впливання, хай пригадає собі слова Емерсона: "Всяка революція була спершу думкою в мозку однієї людини"."

Дмитро Донцов — уроженець українського Півдня, точніше Приозів'я, тієї частини української землі, яку прекрасно описав Олесь Гончар у своїй "Таврії". Рід Донцових, однак, походив не з Таврії, а з тієї частини колишньої Слобожанщини, яка належала до Вороніжчини. Населення Слобожанщини, як відомо, нападками вихідців з Правобережжя України. Воно поселилося там, втікаючи від польсько-го гніту і переслідування у зв'язку з неадаптивними постаннями Гулі та Острини, а далі в часі з. зв. Руїни. У Таврію Донцови переселилися в середині XIX ст., тобто якраз тоді, коли почалися широко закреслені колонізацій цього простору, з чого задумав скористатися дід Дмитра Донцова. Донцови купили недалеко Мелітополя біля 1500 десятин землі, пригороду для зернового господарства, але батько Дмитра Донцова Іван не хотів займатися хліборобством, а поселився у Мелітополі, де зорганізував власне торговельно-промислове підприємство, що виробляло і продавало ільське — господарських машин. У Мелітополі 17 серпня (за ст. ст.) 1883 року народився Дмитро Донцов. Крім нього в родині ще було два брати та дві сестри. Мати Дмитра Донцова Євфросина Іосифовна, була як і батько, українського походження, хоч вистала в домі німецького колоніста, свого прибрального батька, який дружився з її матір'ю.

Батьки Дмитра Донцова ювелирами в ранньому віці. Коли йому було одинадцять років. Батько помер 1894 р. за 54-му році життя, а мати, яка мала всього 39 років, у наступному році. По смерті батьків ним і його братами та сестрами опікувалася рідня по матері.

Дмитро Донцов здобув початкову й середню освіту в Мелітополі, закінчивши там так зване реальне училище, яке підготувало кандидатів до вищих технічних шкіл. Це училище закінчили й ті двоє його братів і пізніше продовжували студії в технічних інститутах, а по закінченні студій працювали як професійні інженери. Дмитро Донцов не проявляв зацікавлення технічними дисциплінами й п л я н у в а в вступити до університету. Для цього він мусів доповнити свою середню освіту в гімназії класичного типу й скласти додаткові іспити, бо реальне училище не давало права на вступ до університету. Донцов покинув Мелітополь у 1900 році й перейшов до Царського Села біля Петербургу, де доповняв свою середню освіту. Складав іспити, він записався на юридичний факультет Петербурського університету, який закінчив у 1907 році.

Попри свої студії, Донцов активізувався в житті місцевої української студентської громади, а також інтенсивно вивчав українське минуле, захоплюючись, як сам пізніше писав, "вперше Кошицьким, Київською Старою", Уманцем (автором монографії про Мазепу) й головним Лесею Українкою". Межовим роком у житті Дмитра Донцова став рік 1905, коли російською імперією потрясла перша революція. Тоді він почав революційну діяльність, ставши членом Української Соціал-Демократичної Робітничої Партії (УСДРП). На 1905 рік припадає перший публічний виступ Донцова на політичному українському вічі в Петербурзі та його перший арешт. Під час обшуку в Донцова поліція знайшла літературу Революційної Української Партії (РУП) і, хоч сам Донцов членом РУП не був, його зараз по арештували й перевезли до Києва та долучено до підготовлюваного процесу членів РУП. Суд, однак, не відбувся, бо в Росії цар проголосив амністію; і всіх політичних в'язнів звільнено. Для Донцова цей арешт мав чимале значення, бо при цій нагоді він познайомився з видатними діячами УСДРП, і почав співпрацювати в газеті "Слово", яка появлялася в Києві. Перебуваючи в столиці України, Донцов брав активну участь в діяльності УСДРП, вів агітацію серед робітників, організував профспілки. По поверненні до Петербургу Донцов продовжував студії, а одночасно брав участь в праці місцевої групи УСДРП. Своєю писаннями, виступами і діяльністю Донцов скоро звернув увагу на себе громадства і тому, коли з ініціативи української фракції в Другій Думі в 1907 р. порозуміно заходи видавати газету "Наша Дума", ініціатори запросили Донцова на одного з її редакторів.

Активність Донцова привернула також увагу царської поліції, і, коли знову почався в Росії терор, його поновлено під час перебування в Києві у 1907 році, арештовано. В київській тюрмі він перебував майже вісім місяців і над ним мав відбутися суд, але у міжчасі заходами сестри та Валентини Яновської — Радимовської вдалося йому вийти з тюрми за поруку з уваги на алий стан здоров'я. Донцов загрозив, якщо йому не давали можливість виходу за кордон Росії. В квітні 1908 року Донцов вже був у Львові, де з перервами перебував до 1914 р. Перебування за кордоном він використав на студії у Віденському університеті, де прослухав чотири семестри, а також на активну публіцистичну діяльність. Практично не було ні однієї соціалістичної газети, до якої тоді Донцов не дописував би. Дописував він також до "Української Житни" (редактор С. Петлюра) та "Літературно-Наукового Вістника" (редактор М. Грушевський).

Донцов скоро здобув собі велич серед студентської молоді західних українських земель і виступав з програмними доповідями на всеукраїнських студентських з'їздах у Львові. На з'їзді в 1909 році Донцов читав ре-

М. Ткач

СССР ДБАЄ ПРО СВОІ ІНТЕРЕСИ

Те, що здавалося ще кілька років тому неможливим, буде,

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

В Австралії почали переслідувати хорватських політичних емігрантів

Сидней. — Колом 250 до 300 федеральних і стейтських поліціянтів перевели вночі з 31 березня на 1 квітня рейди в яких 80-ти приватних помешканнях, у хорватських політичних емігрантів, при чому арештували 12 чоловік і одну жінку за різні провини, між ними — негально посідання зброї та ставлення спротиву поліції. Поліція бачить у скороченні у тих хорватських емігрантів деяку зброю і вибухові матеріали. Югославський уряд віддає протестував у різних вілних державах проти діяльності хорватських патріотів та особливо закликав австралійському уряду, що той толерує підготовлення хорватськими емігрантами терористичних актів проти режиму Тіта в Югославії. У зв'язку з тими югославськими заки-

Координаційний Комітет Комбатантських Організацій Нью Йорку відбуде збори

Нью Йорк, Н. Й. (І. К.). — У п'ятницю, 23-го березня ц. р. тут відбулися в приміщенні Братства „Броди - Лев" в Українському Н. а. р. одному Домі чергові річні збори Координаційного Комітету Українських і Української - Американських Комбатантських Організацій міста Нью Йорку, що в його склад входять всі діючі на теперешню територію організації колишніх воїнів всіх формаций Українського Війська та Ветеранів Армії ЗСА українського походження. В зборах прийняли участь 15 комбатантів, які репрезентували разом 7 організацій, в тому 5 українських та 2 українсько-американські.

Збори відкриті і ними проведено, як обраний президент, звітуючий голова Координаційного комітету, Григорій Поліч, секретарювали Роман Форостина і Іван Бродило. Після з'ясування пам'яті померлих у звітному році померлих усіх членських організацій, Г. Форостина прочитав протокол з попередніх зборів, який прийнято і підтверджено без змін. Уступуючий голова п. Поліч склав звіт про діяльність уступуючої Управи в звітному періоді: Управа відбула 10 засідань та влаштувала Зеленосвятиниці Поміжних Братств - Пам'ятники в Глен Спей, Н. Й., Богослужб і похід в День Поміжних (Меморіал Дей) та Святої Східниці для відзначення 30-річчя Української Повстанської Армії. Крім того Управа і членські організації Комітету прийняли зорганізовану участь з прапорами у відзначенні Тижня Поневолених Найпів, в Листопадних Роківках, у Венісі з приводу 25-річчя 40-го Українського Посту Католічських Ветеранів ЗСА при парафії св. Юра, у святковій зустрічі для відзначення 80-річчя ген. Аркадія Валійського, у Святі Покрови, що його влаштувало Українське Військо Козацьке в Нью-Йорку, Н. Дж. та інших імпрезах.

Скаржник Іван Ділай з'ясував у касовому звіті, що прибутки становили 152.63 дол., витрати 11.20 дол., а сальдо в дії зборів становить 141.43 дол. Після звітності з діяльності склали члени уступуючої Управи: А. Богданчик, Р. Форостина, І. Бродило, І. Козак та Г. Яремчук. У дискусії над члени звітності дискусіянти підтримували одностайно, доповідь і видатку працю голови, Григорія Поліча.

РІЧНІ НАРАДИ „САМОПОМОЧІ"

Нью Йорк. — Річні наради „Самопомочи", якою керує голова Степан Спринський, секретар д-р В. Палідиор, відбулися в суботу 7 квітня в Українському Народному Домі при 2-й Євено, в кімнаті 22. Початок о 10-й год. ранку. Обов'язкова участь членів „Самопомочи" з близьких Відділів, а з дальшими повинні прийти представники. Після інформації Голови Управи та Видавничої Комісії про стан журналу „Нам Світ" і звіт доповіді Відділів, референт суспільної опіки Володимир Сохан прочитав доповідь „Суспільна опіка, її вага й значення в рамках діяльності ОУА „Самопомочи". Після дискусії — схвалення різних постанов. Об'єднання має тепер 21 Відділ.

РОСІЙСЬКІ ПРЕМІРИ ДІЯ ЛЬВОВІ

Дя велике свято вітчизняної культури готується відзначити громадянські Львові 150-річчя народження великого російського драматурга М. Островського. Інформація „Молодь України" з 27 березня. Не лише в російській театрі ім. Островського, а і в Театрі Юного Глядача і в Українському театрі ім. Заньковецької.

Виставка чотирьох скульпторів у „Центрі скульптури"

Останнього вітвірка відкриття в а. м. е. р. і. к. с. м. „Центрі скульптури" виставка чотирьох скульпторів: Александра Гуценка, Ларрі Кагана (сверейський скульптор), Наоки Кумасаки (японська скульпторка) та Августі Польхов (американська скульпторка).

Александр Гуценко, український скульптор, виявляється між цими чотирма скульпторами, як сильна і самобутня творча індивідуальність. Саме тому ми рішили цю короткою і наповненою приготуваною натовком інформацією українські мистецькі круги, що такий скульптор і така виставка існують.

Александр Гуценко родився на Україні, середню освіту отримав в Австрії, а високу мистецьку освіту в Міннеаполіському коледжі та Сільському університеті. Тепер він учити скульптуру в Східному коледжі. Доє Гуценко мав дві індивідуальні вистави і брав участь у 21 групових виставах.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛЮВАНОЇ СМЕРТІ МОГО НЕЗАБУТНОГО ЧОЛОВІКА

ІВАНА ІВ. БАНАЛО
буде відправлена ПАНАХИДА в катедрі св. Володимира 160 Захід 82-га вул. в Нью Йорку, Н. Й. у неділю, 8-го квітня 1973 року після Служби Божої (о 12-й год. дня) Друзів і Знайомих прошу помолитися за спокій Його душі.

З вдячністю — дружина **ВАРВАРА БАКАЛО**

Застіть квітін на могилу Дорогого нам бл. п. д-ра проф. САВИ НІКІТІ-ФОРЯКА складсько 20.00 доларів на ОБВУА Володимир і Олена ГЕНІТЕНІ

ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

Діється суцільною вісткою з Українськими Націоналістами й усією Українською Сильнотою, що в Монреалі (Канада), у в'їзній, 80-го березня 1973 року, номер на 90-му році життя

Д-р ДМИТРО ДОНЦОВ

Дмитро Дмитрович Донцов — ідеолог українського націоналізму, безкомпромісний борець за Самостійну Соборну Українську Державу, надхненний борець ОУН, Кавказська українська нація за останні десятиліття українсько-російської війни, провідник ідеї єдиного українського фронту повстанських народів на чолі з Україною, автор численних основних праць про духовність української нації та підстави української політики, твірний автор українського ідеологічного, автор творів про ідею, основи української літературно-мистецької творчості, зокрема про корінь української культури і літератури, близький українській публіцист, а також російським і польським творам і композиторам, небудучи постійно в Україні.

Ідеї Великого Півдня записані по всі часи невідомою частинною ідеологічно-політичних позицій ОУН у боротьбі усієї української нації за її автономію, самостійність, за волю й державну незалежність шляхом національно-визвольної революції, за розвиток російської Вітчизни і відновлення національних суверенних держав повстанських націй.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 4-го квітня 1973 року о год. 10 ранку на українському цвинтарі в Брайл Брукс біля Нью Йорку, де тимчасово спочиває тіло, останки Великого Українця, який будувати переміст до вічного Києва у Пантеон української нації.

ПРОВІД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

30 березня 1973 р.

УПРАВА 41-го ВІДДІЛУ ООСНУ І СЕРЕДЬОК СУМА

І. М. ШЕВЧЕНКА в БРАУЛІНІ, Н. Й. діється з Членство в Громадстві Великої української нації, що 29-го березня 1973 року відбудеться в Брайл Брукс біля Нью Йорку, на 60-му році трудовитового життя

бл. п. МИХАЙЛО ШЕВЧУК

кол. заступник голови Відділу та діяльний член українських товариств і організацій. ПАНАХИДИ відбудеться в похоронному закладі Сема. ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 2-го квітня 1973 р. на цвинтарі Брайл Брукс.

ПОДЯКА

Для 4-го протого п. р. з Волі Веселинського відкрито у Військ. наші Найдорожчі ДРУЖИНА, МАМА, ТЕТА І БАБУНІ

бл. п. ЄВГЕНІЯ ЛЕВИЦЬНА

Щиро дякуємо Всесвітньому Духовенству, о. Протоігумені П. Пашковому за відправу Панахиди, о. д-р В. Сторожові за відправу Панахиди, Служби Божої та відправу Панахиди Покійній на місце Вічного Спачиву та о. І. Лавриновичу за відправу Служби Божої. Середню дякуємо всім нашим Прихильникам і Знайомих, які ласкаво прибули на похоронні відправи, щоб віддати останню пошану Покійній, а назі висказати своє співчуття. Наша велика подяка за звитовні співчуття, жертви на Служби Божі, за щедрих даних на Церкву і добродішні цілі та за переслані листи.

Окрему дякуємо за прихильність тим членам Родни чи нашим Прихильникам, які приїхали на цей сумний обряд з дальніх, а то дальніх сторін.

Висхід висказуємо велику вдячність довголітньому нашому прихильнику д-рові Богдану Баланику за його часті відвідування Хорой, за його поради та духову піддержку Покійній у її домі та нашіх негуді.

Хай Всесвітній всіх Вас винагородить щедрих ласками. Іск. РОМАН МІРОН ЛЕВИЦЬКИЙ, мур. Спир, Сестрини, Вуки і Родина

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

8-го КВІТНЯ 1973 року в 4-й год. ЗАЛ. УОД ЛІМІЗТ

ВЕЧІР МИКОЛИ КУЛІЩА

В програмі доповідь поета Володимира Валика, уривки з п'єс, оповіді, листи. Приймають участь артисти: Марія Олександрівна, Віра Лейбман, Ліза Шамарова-Чендл, Елізабет Луго-Валішська і Еліза Лейбман.

70 проглядок з життя і діяльності драматурга М. Куліща.

„Тро бреші" — музика до „Народного Малахія" комп. Ярополка Лавоскського.

Вступ за добровільними датами.

„Національної політики советського режиму на сучасному етапі та форми спротиву в Україні"

за таким планом:

ЧИКАГО: П'ЯТНИЦЯ, 6-го КВІТНЯ, год. 7:30 веч., зала ДОМУ СУМА, 2457 West Chicago Avenue;

МІННЕАПОЛІС: СУБОТА 7-го КВІТНЯ, год. 7:30 веч., зала УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 28 2nd Street, N.E.;

МІННІОПІС: НЕДІЛЯ, 8-го КВІТНЯ, год. 8:00 по пол., зала ЦЕРКВИ СВ. МИХАІЛА, 1025 S. 11th Street.

Доповідають:

д-р М. СОСНОВСЬКИЙ, голова управи Сильнорату ТУСМ, проф. д-р В. КАЛІНОВИЧ, проф. д-р Д. ШТОГІНІН та мр. М. КРАВЧУК — члени управи Сильнорату.

Щоб ефективно оборонити сучасну Україну, треба її дійсність і зміст розуміти і знати.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ

ДМИТРО ДОНЦОВ

(Продовження зі стор. 2-01)

Фарат на тему „Школа а ре-лігія“, а в 1913 році — на тему „Сучасне політичне по-ложення нації та наші зав-дання“. У тому ж часі по-явилися друком ще такі бро-шури Донцова: „Модерне москвофільство“ та „Маркс, Енгельс і Лєнєн про „не-історичні нації““. Але не тільки політичні проблеми цікавили Донцова у раньо-му періоді. Йому не був чужим жанр літературної критики, про що свідчать його літературні рецензії та огля-ди. У той час уже Донцов проаналізував творчість Та-раса Шевченка й Лєси Украї-нки, виступивши з оригі-нальною оцінкою їх творчос-ті. Зацікавлення цими по-статтями чи вірніше своєрід-ною „держимією“, як зна-ємо, відомі у Донцова не посла-билися.

На всіх писаннях Донцо-ва доволеного періоду поз-начилася одна дуже важли-ва риса, а саме його незви-чайно глибоке і постійне за-цікавлення проблемою укра-їнсько-російських взаємин. З цим в'язалося в Донцова виражене протиріччя на-ставлення, що в тих роках на Україні не було звичайним явищем. Можна сказати, що ніхто з українських політи-чних письменників і діячів того часу не зміг так глибо-ко і основно оцінити важли-вість правильної постанови питання українсько-росій-ських взаємин, як це бачи-мо у Донцова перед першою світовою війною. Це, між ін-шим, і здобуло йому не тіль-

ки провідне місце на полі української публіцистики, а-ле також реноме на міжна-родному форумі.

Боротьба Донцова проти українського москвофільства на культурному полі, а та-кож змагання за „сепара-цію від Росії“ на полі полі-тичному набрали широкого розголосу і були коментовані на сторінках української, польської, російської, австрійської та німецької прес-и. Враховуючи той факт, що в той час українське питання практично не існувало на міжнародному форумі, така реакція на писання Донцо-ва має свою вимову і засвід-чує, в якій мірі він зміг за-торкнутися найчутливіше міс-це українсько-російських відносин перед 1914 роком. Тому також не випадковою була реакція на брошури і виступи Донцова з боку двох найвидатніших російських політичних лідерів того ча-су: П. Мілюкова та В. Лені-на. Мало того, П. Мілюков вважав за необхідне справу Донцова піднести на одному з засідань Державної Думи, російського квазі-парламенту та виступити з остро-гою перед ідеологією „укра-їнського сепаратизму“. Лені-н, як засвідчує українсь-кий комуністичний дослід-ник М. Равич — Черкаський, щойно після появи брошур Донцова почав звертати ува-гу на українське питання і виступити з критикою „наці-онал-соціала Донцова“ у ро-сійській соціалістичній пресі.

(Далі буде).

Московський режим в Україні поширює і посилює розгром української культури

(Закінчення зі стор. 1-01)

СССР, настанову про те, що „партия вважає недопустимим будь-які спроби стриму-вати процес зближення на-цій, під тим чи іншим приво-дом чинити йому перешкоди, штучно закріплювати національну відособленість“, мо-вля, це „суперечило б генеральному напрямку розвитку нашого суспільства, ін-тернаціоналістичним ідеалам життя“.

АМБАСАДОР ЗСА У ПІВДЕННОМУ ВІСНАМІ ЗРІКСЯ свого становища і президент Ніксон висловив свій „великий жал“, приймаючи його резиґнацію. Амбасадор Елсворт Банкер має 78 років і був на дипломатич-ній службі за останніх 5-ох президентів. У Південному Віснамі він став амбасадором за президента Ліндона Нік-сона у половині березня 1967 року, як наступник Генрі Кебота Ладжа. Він давно заявляв, що відійде як тільки скінчиться Віснамська війна, до чого він чимало причинився. Його дружина є амбасадором у малій гімалайській державі Непалі.

В ДАНІ СТРАJKУЮТЬ 100.000 дітей народних і се-редніх шкіл, які прислалися до страйку своїх учителів, обурених накладенням на них додаткової праці без збіль-шення платні.

ЧЕМА ТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відносини і ваканції в Кетсильських горах біля м. КЕРТОНСОН, Н. Й. Завчайте місце за часом на: КІМНАТИ - НА НЕЗРИВНИЙ ВАКАЦІЙНИЙ ПОБУТ НА СОЮЗНИН

Горська природа, відновлення кімнати, до-машня кухня, 8 годинних кортів, відно-влювальні площі, освітлювальне розпоряд-ження, місткість і розважальні виступи, забави та багато інших угодностей.

Дитячий Табір
Дні з 7-11 р. кожні тижнями:
для ДІВЧАТ —
від 23 червня — до 14 липня 1973 р.
для ХЛОПЦІВ —
від 15 липня — 4 серпня 1973 р.

Тенісний Табір
Хлопці і дівчата (12-18 р.р.)
від 23-го до 30-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

Курси
Українознавства
від 5-го до 29-го СЕРПНЯ 1973 року

Вік і прізвище
Адреса

Вік Член УНС, Відділ
ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:
Слабо ☐ Задовільно ☐ Добре ☐
Заплату на рахунок оплати \$

(Повна оплата курсу — \$150.00. Половину належності треба виплатити із запла-ти).

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСЛАТИ:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerthonsen, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

КОРОТКІ ВІСТКИ

КОМУНІСТИЧНИЙ ШЕФ ЧЕХО - СЛОВАЧНИН ГУСТАВ ГУСАК ВІДВІДАЄ в цьому тижні на чолі цілої делегації Кубу Фідела Кастра, щоб „затиснути співпрацю між тими двома братерськими соціалістичними країнами“.

СОВЕТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЕЙ КОСІГІН НА РАДЖУВАВСЯ 75 хвилин з президентом Москви прези-дентом американського Імпорт-Експорт-Банку Гетрі Кір-сом, „Правда“ і „Ізвестія“ прославляють покращання аме-рикансько-советських взаємин. Але водночас у держав-ному видавництві появилася книжка Ігора Беллєва, мо-нолітного кореспондента „Правди“ у Каїро, в якій оскар-жується Америка, що це вона підтокувала в черні 1967 року Ізраїль до війни проти Єгипту. З американського бо-ку рішуче заперечують цю, наводлячи документи зов-сім протилежного характеру.

ПРОПАГАТОР „ЧОРНОГО КАПІТАЛІЗМУ“ д-р То-мас Метью у Нью Йорку потрапив під арешт і його будуть судити за зловживання великими сумами із шпиталевих фондів. Його обвинувачено в 120 проступках супроти за-кону, головне ж у тім, що він, мовляв, брав великі суми із шпиталю на Каїні і вкладав гроші в розбуди своїх приватних підприємств.

БІЛІ 4.000 СТУДЕНТІВ ТА ІНШИХ ОСІБ взяли участь у так зв. маршу на парті в Ейн Арбор, Міч. Мину-лого року на такому самому „бально“ курті отруйної ма-ріхуани було 400 осіб, але тоді рази не сприяла по-гана погода. Тепер у відкритому курті маршували взяв участь 30-річний Перрі Валлард, стейховий конгресмен, вибраний з рамені лібералів. Поліція послала на той „фестиваль“ лише двох поліціянтів. Міська рада практично погодилася на легалізацію курення маріхуани, бо курити можуть покарати лише 5 дол. грішми.

ДОМАШНІ ГОСПОДИНІ В БАГАТОХ СТЕТАХ організовано виступають за бойкот м'ясних крамниць, щоб так добитися зниження ціни на м'ясо та м'ясні вироби. Але організовані жінки у Каїні в Нью Йорку вважають, що такий бойкот споживачів повинен привести до зниження ціни не тільки на м'ясо, а й на інші харчі та на різні інші товари. Тим часом, промислові скоти виробляють тимчасово зменшити поставання товару до різних, сподіваючись утримати попередню ціну на м'ясо. Все так довго жи-вого товару вони тримати не зможуть, бо годівля й догляд скоту, призначеного і готового на м'ясо, їм буде коштувати занадто багато.

НОВИМ АМБАСАДОРОМ ЗСА В ІЗРАЇЛІ БУДЕ — твердить газети — колишній сенатор з Ньюйоркського стей-ту Кеннет Кітінг, невідомий амбасадор ЗСА в Ізраїлі. Ізраїль-ський уряд буди-то вже про це повідомлений. З Ізраїлю призначили на нового амбасадора у Вашингтоні Сімаха Дініца, на місце Ісакіа Рабіна, колишнього шефа штабу ізраїльської армії. Річард Пердєрє, радник у Державно-му Департаменті, має стати американським амбасадором на Мадяріщині, на місце Альфреда Пугагана, який зрікся.

ІНДИЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДІРА ГАНДІ ВИСЛАЛА свого довіреного представника П. Н. Гансара до прем'єра Бангладеші шейха Муджібур Рахмана, щоб перегово-рити з ним справу 90.000 пакистанських воєнних полоне-них, які піддалися були два роки тому на території то-дішнього Східного Пакистану, тепер Бангладешу, і все ще перебувають в таборях в Індії. Пакистан раз-ураз до-магається звільнення тих воєнних полонених, але Бангладеш вимагає, щоб спершу Пакистан визнав його держав-ну самостійність, — проти чого є пакистанська громадська думка.

В ЕСПАНІ СТОРИЛИСЬ громадські організації, особливо з участю жінок, які поборюють масове фальши-вництво харчів: дозвання води до молока, отручування на вази хліба й м'яса, продаж дешевих горілок у пляш-ках з наліпками дорогих напівків і т. д. Справу деба-тували в еспанському парламенті.

ДВА КІТАЙЦІ ІЗ СІНГАПУРУ І МАЛАЗІЇ дістали по 30 літ тюрем в Нью Йорку за торгівлю героїном. Американські тасні агенти для боротьби з наркотиками домовилися з ними ще в Сінгапурі про закуп 5 фунтів героїну, потім зустрілися з ними в Америці, обмірковували спільно плян побудови підпільної лабораторії в Кетсиль-ських горах і подібно. Коли вже поліція мала досить до-казів про злочинців - контрабандистів, їх заарештували й засудили.

ВІДОМІЙ СВОЄЮ АКТИВНІСТЮ В КОНГРЕСІ сенатор Прокумєр залатив податки державі, які і всі ін-ші громадяни ЗСА. До своїх великих витрат на лікування сенатор додав також кошти в понад 2500 доларів за таке лікування: йому перебралася волосся, щоб зменшити лисина.

МАШКЕ 200 ШОФЕРІВ У ТОЛДІ, у стейті Огайо, пішли на страйк, бо вони не можуть нормально працювати й виконувати свої обов'язки через ... жалюгідних пасажирів. Шофери перевозять денно не тільки 25.000 досланих пасажирів, а й 30.000 учнів; які кричуть, малюють, гово-рять несприятливі слова в автобусах. Шофери заявили, що доки шкільні власті не дадуть їм про своїх вихованців, доти вони не вийдуть на працю.

ПРЕЗИДЕНТ СУДАНУ ДЖААФАР НУМЕРІ ЗА-ВІВ під час свого перебування у Лондоні, що він засто-сує безоглядно закон до терористів, які вбили у суданській столиці, в амбасаді Сауді Арабії, двох американських і одного бельгійського дипломатів. Він підкреслює, що не допустить, щоб вбивці вийшли на волю. Американсь-кий державний секретар Вільям Роджерс заявив був не-гаймо після того вбивства, що вбивці треба покарати смертю.

КЕРІВНИ КОЛА ІЗРАЇЛІО СТУБОВАНІ місією акцією, яку ведуть там деякі протестантські Церкви. В Ізраїлі Мойсева Церква і держава найтісніше зіспіли. Ортодоксальні кола жидів домагаються, щоб не давати ізраїльського громадянства чи позбавити його тих ізраї-льців, які приймають християнство.

СЕНАТОР ДЖЕВОН ДЖЕВІТ, республіканець, ка-тегорично відмовив